

Episcopul Melchisedec Ștefănescu ar putea fi canonizat în 2025 | „Să rânduiască Dumnezeu ca tabloul lui să se transforme în icoană”

La împlinirea a 129 de ani de la moartea Episcopului Melchisedec Ștefănescu, Înaltpreasfințitul Părinte Ioachim a vorbit sâmbătă despre posibila canonizare a celui numit și părintele autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române. „Să rânduiască Dumnezeu ca acest tablou (al episcopului Melchisedec – n.r.) să se transforme în icoană”, a afirmat arhiepiscopul după slujba parastasului oficiată la mormântul ierarhului înhumat în Roman.

Episcopul Melchisedec a alcătuit scrisoarea de răspuns trimisă de Sinodul nostru Patriarhului Ecumenic Ioachim al III-lea (1878-1884), în problema sfințirii Sfântului și Marelui Mir la București, și scrisoarea trimisă Patriarhului Ecumenic Ioachim al IV-lea (1884-1886), prin care se cerea din nou recunoașterea autocefaliei.

După slujba parastasului, Arhiepiscopul Ioachim a precizat că este în derulare

întocmirea dosarului pentru canonizare.

Despre osemintele Episcopului Melchisedec Ștefănescu a spus că „se odihnesc în capela Paraclisului Eparhial Sfântul Antipa de la Calapodești, frumoase, întregi, galbene și bine mirositoare” și că „vor fi, dacă Dumnezeu va rândui și Sfântul din Cer va voi, canonizate, în anul 2025, când serbăm 140 de ani de Autocefalie”.

Arhiepiscopul Ioachim a evidențiat faptul că Episcopul Melchisedec a fost cu adevărat o personalitate a vremii sale, un ierarh „cunoscut în toate Bisericile, atât în cele slave, cât și în cele grecești”.

„Noi am compus deja Acatistul, slujba Vecerniei mici și mari și un Paraclis în cinstea acestui Ierarh. Sperăm ca toate acestea să fie revizuite de comisiile sinodale, iar noi să ne bucurăm că în generația noastră a fost declarat ca sfânt un mare ierarh al Bisericii Ortodoxe Române”.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu

S-a născut în satul Gârcina din județul Neamț, în 15 februarie 1823.

A urmat Seminarul Teologic de la Socola, absolvind cursurile acestuia în anul 1843, ca șef de promoție. În același an a fost tuns în monahism, primind numele de Melchisedec.

În data de 16 august 1844 a fost hirotonit ierodiacon.

În anul 1848 a fost trimis să studieze la Academia Teologică de la Kiev, fiind al doilea român care a absolvit această instituție de învățământ teologic – după dascălul și protectorul său, arhiereul Filaret Scriban; a obținut titlul de „magistru în teologie și litere”.

Hirotonia în ieromonah o va primi tot la Kiev, în data de 3 octombrie 1851.

Reîntors în țară, a ocupat pentru cinci ani postul de profesor și spiritual la Seminarul Teologic de la Socola, fiind hirotesit arhimandrit în 12 ianuarie 1856 și numit rector al Seminarului Teologic din Huși.

În 1857 a fost ales deputat în Divanul Ad-hoc din partea clerului de la Huși, unde a susținut dezideratul unirii celor două principate românești de la sud și de la est de Carpați; a devenit unul dintre fruntașii luptei pentru Unire.

A fost numit locțiitor al Episcopiei Hușilor în 15 ianuarie 1861, fiind hirotonit arhiereu la Iași, cu titlul „Tripoleos”, în 30 decembrie 1862.

În data de 6 ianuarie 1865 a fost instalat oficial ca locotenent de episcop al nou-înființatei Eparhii a Dunării de Jos și eparhiot în 27 mai.

În 22 februarie 1879 a fost ales episcop la Roman, unde a lucrat cu același zel, până la trecerea la Domnul, în anul 1892.

Foto credit: Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

basilica.ro